

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-17718
Den 12. oktober 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1384 (MOF alm. del) stillet 15. september 2020 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 1384

Idet der henvises til svar på MOF alm. del - spørgsmål 1159 bedes ministeren besvare følgende uddybende spørgsmål:

- a. Det fremgår af svaret på MOF alm. del - spørgsmål 1159, at "Aarhus Universitet vurderes ikke at repræsentere en referencesituation i forhold til definitionerne i vandrammedirektivet". Kan ministeren præcisere, hvilke definitioner der tænkes på?
- b. Vil ministeren i øvrigt bekræfte, at når referencesituationen skal vurderes ift. påvirkning, så er det "det biologiske kvalitetselement", der retteligt er ålegræs, der er genstand for vurderingen?
- c. I ministerens svar på spørgsmål 1159 fremfører ministeren, at: "Miljø- og Fødevarerministeriet har ikke viden om fosfors betydning for tilstanden år 1900 eller betydningen af andre mulige presfaktorer". Da der er en dokumenteret interaktion mellem kvælstofs og fosfors virkning på den økologiske tilstand i kystvande, hvordan kan ministeren forsvare at beskrive en referencetilstand for kvælstof uden viden om fosfors betydning og uden viden om betydningen af andre presfaktorer?

Svar

- ./.
- a. Der henvises til besvarelse af MOF alm. del spg. 1148.
 - b. Der skal fastsættes referenceværdier for både kvalitetselementerne ålegræs og klorofyl. For ålegræs anvendes som udgangspunkt historiske observationer som referenceværdier. Til beregninger af referencetilstand for klorofylindikatoren skal der bl.a. anvendes kvælstoftilførsler til kystvandene, som afspejler en referencesituation, dvs. kvælstoftilførslerne er upåvirkede eller kun svagt påvirkede af (menneskeskabte) forstyrrelser.
 - c. Der anvendes ikke fosfor- og kvælstofudledninger år 1900 til beregninger af referenceværdier. Som der fremgår af tidligere svar på MOF alm. del spg. 1148 har Aarhus Universitet i januar 2020 vurderet, at kvælstoftilførslen omkring år 1900 ikke kan betragtes som en referencetilførsel i forhold til vandrammedirektivet. Universitetet foreslår i stedet, at referencetilførslen baseres på stofkoncentrationer i mindre vandløb med en meget lille dyrkningsgrad. Dette er samme metode som anvendes i de gældende vandområdeplaner (VP2). Stofkoncentrationerne omfatter både tilførslerne af kvælstof og fosfor. Der indgår dermed både tilførslerne af kvælstof og fosfor i DHI's modelberegninger af referenceværdierne for klorofyl.

Lea Wermelin

/

Peter Østergård Have